

Vzdaluješ se - Zícha, Vojta

- G H7 Emi G7
1. Tolik jsem si byla tebou jistá,
C Hmi D
nedošlo mi, že se může stát,
Ami D G E7
že budeš mít občas jiný názor,
Ami F D
že se také musím někdy ptát.
2. Že dva lidé chtějí stejně místa,
mají spolu žít a ne se prát.
Hlídat tě jak kvočna nemá význam,
můžeš myslet jinak, než chci já.
- C Hmi
Rf: A možná, že by stačilo tak málo,
C Hmi
jenom se usmát, vlídný slovo říct
C Hmi
a mávnout rukou, to se nám jen zdálo,
Ami F D
zapomenout, udělat krok vstříc.
3. Vztek a lítost ve vlnách se hrnou,
říkám slova ledem pokrytá.
Je mi smutno, vzít už zpátky nejdou,
jsem utahaná, měla bych jít spát.
4. Vzdaluješ se každým dnem i krokem,
koukáš jako kdybych byla stín.
Opatrně pokouším se o smír,
vypadá to, že už není s kým.
- Rf: A možná, že by stačilo...
5. To zdání staví hráze všude kolem,
já si o ně hlavu otloukám.
Nevím, jestli budu mít dost síly,
třeba za tou hrází nejsi sám.
- Tolik jsem si byla tebou jistá.